

Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Μελίσσης τῶν Ἀθηνῶν.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ τοῦ ἀνὰ χεῖρας φυλλαδίου συμπληροῦται καὶ τὸ δεύτερον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς δευτέρας περιόδου τῆς Μελίσσης τῶν Ἀθηνῶν. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως δὲ τοῦ τρίτου ἔτους καθῆκον ἡμῶν νομιζομεν ν' ἀπειθύνωμέν τινα πρὸς τοὺς Κυρίους ἀναγνώστας. Καὶ πρῶτον πάντων μέγα εἰς ἡμᾶς ἐπιβάλλεται καθῆκον νὰ ἐκφράσωμεν τὴν διάπυρον ἡμῶν εὔγνωμοτύπην πρὸς τὸν ἐλληνικὸν λαὸν δι' ἣν παρέσχεν ἀχρι τοῦδε διαρκῇ εὔνοιαν εἰς τὰ διὰ τῆς Μελίσσης παρ' ἡμῶν καὶ τῶν συνεργατῶν ἡμῶν δημοσιευόμενα. Συγκενούμεθα τῷ δυτὶ μεγάλως, διάκοις (τοῦτο δὲ συμβαίνει συχνότατα) ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀγνωστός τις εἰς ὑμᾶς πολίτης, καὶ οὐδεμίαν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἔχων πρὸς ὑμᾶς συμπάθειαν ἢ σχέσιν μᾶς ἐκφράζει τὴν εὐχαρίστησίν του διὰ τὴν δημοσίευσιν κοινωφελοῦς τινος πραγματείας, μᾶς ζητεῖ πλειοτέρας περὶ αὐτῆς πληροφορίας καὶ μᾶς θέτει διάφορα σπουδαῖα πρὸς συζήτησιν καὶ πρὸς λύσιν κοινωιελῆ ζητήματα. Πανταχοῦ δὲ τῶν χωρίων τῆς Ἀττικῆς, διόπου μετὰ λεπτομερείας περιεῳδεύσαμεν, εὑρομεν εἰς τὰς καλύβας τῶν χωρικῶν διάφορα φυλλάδια τῆς Μελίσσης ἀναγνωσκόμενα ὑπὸ τῶν δημοδιδασκαλῶν ἢ τῶν παρέδρων ἢ τῶν γινωσκόντων γράμματα καὶ συζητούμενα ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Ἄχ πότε δάκρυα συκινήσεως μᾶς ἡνάγκησεν ἀγνωστός τις χωρικὸς τῆς Ἀττικῆς υὲ χύσωμεν μίκν ἡμέραν, διτε μᾶς ἐπλησίασε καὶ μᾶς εἴπε κρυψίως εἰς τὸ οὓς τὰ ἐξῆς περίπου. «Οσα ἐγράψετε περὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ γαρακτῆρος τῆς ληστείας ἐ· Ε. Ι. λάδι εἶται ἀληθέστατα· πέντε ἔτη ἐχρημάτισα. Ιηστής εἰς τὸ ἐπονείδιττο τοῦτο ἐργον μὲν ἐσπρωκαται ἀργαὶ καὶ τὰ κόρματα. Χαριώ πολὺ διότι ἀξιωθεὶς τῆς ἀμηνηστείας, καὶ μοντσώσας τὰ κόρματα, σήμερον εἴμαι οἰκοκύρης· σοῦ δικλίζομαι στι δὲρ ἥθε. lo γείρει Ιηστής, ἄρτις μοῦ εἶχε διαβασμένην τὴν φυλλάδα σου.»

Μέγα εἰς ἡμᾶς ἐπιβάλλεται καθῆκον ἐπίσης νὰ ἔκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν δι' ἣν ἔλαβε πρόνοιαν νὰ αἰτήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν ἐπιψήφιον τῶν αὐτῶν εὐχαλιών καὶ ἐφέτος πρὸς ἔκδοσιν τῆς Μελίσσης. Πᾶσα Κυβέρνησις ἐλληνικὴ εἶναι ἀδυνατον νομίζομεν, νὰ μὴ παρέξῃ τὴν προστασίαν της εἰς σύγγραμμα, τοῦ ὅποίου προσφισμὸς εἶναι ἡ κοινὴ φρέσλεια διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὑλικῆς εὐημερίας τοῦ τόπου^ο οἱ δὲ συντάκται τῆς Μελίσσης μετὰ θάρρους δύνανται νὰ εἴπωσιν, ὅτι ποτύχησαν ἄχρι τοῦδε νὰ ἐφελκύσωσι τὴν προσοχὴν τῆς κοινωνίας εἰς πολλὰ ζητήματα, ἐπαγγελλόμενα τὴν εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὑλικῆς εὐημερίας.

Άλλ' ὅσον γλυκεῖαι εἶναι αἱ συγκινήσεις αὗται, τοσοῦτον καὶ μεγάλην αἰσθανόμεθα θλίψιν πρῶτον μὲν διότι ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω τοῦ λαοῦ ιστάμενοι, οἱ περὶ τὰ πολιτικὰ ιδίως ἀναμηγνύόμενοι, συχνάκις εἴτε διὰ τῆς ἀκηδίας μας εἴτε δι' ἄλλους λόγους παρέχομεν εἰς τοὺς ξένους ἀφορυάς νὰ δυσφημῶσι τὸ σύνολον τῆς Ἑλλάδο· δεύτερον δὲ, διότι καὶ πολλοὶ τῶν ξένων, καὶ μάλιστα δημοσιογράφων, δὲν κάμνουσι διάκρισιν μεταξὺ λαοῦ καὶ πολιτεομένων, ἀλλ' ἀπαντά τὰ κακὰ τὰ φορτώνουσιν εἰς τὴν ράχην τοῦ ἔθνους καὶ ιδίως τοῦ ἀτυχοῦς λαοῦ, ὡς νὰ ἥτο ποτὲ δυνατὸν λαὸς, μάλις ἔξελθων τῆς δουλείας, οὔδεμιᾶς ἀξιωθεὶς ἄχρι τοῦδε πατριωτικῆς παιδαγωγίας, καὶ στερούμενος ὅλων τῶν μέσων πρὸς διάγνωσιν τῶν χαρακτήρων, τί λέγω χαρακτήρων; στερούμενος ὅλων τῶν μέσων καὶ πρὸς εὔκολον μετάβασιν ἀπὸ τοῦ χωρίν του εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ὡς νὰ ἥτο λέγω δυνατὸν λαὸς τοσαῦτα πάσχων, νὰ εὑρίσκετο ἀμέσως εἰς κατάστασιν νὰ διακρίνῃ τοὺς καλούς ἢ πὸ τῶν κακῶν ἀρχογτάς του, ἢ ὡς νὰ ἔμεινε ποτέ ἀρχειούργητος ὁ ἔλληνικὸς λαὸς εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, ἢ ὡς νὰ μὴ ἥτο παρέκαστος λαῷ τὸ καλλίτερον σχολεῖον ἢ πεῖρα.

Άλλως δὲ τίς ποτε ἐφρόντισεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου; τίς τῶν ἔξι όμογενῶν, τῇ ἔξαιρέσει ἵστως ὀλιγίστων, ἥλθεν εἰς ἀξιούσον συνάρτειαν μὲ τὸν λαὸν, ἐσπούδασεν ἐκ τοῦ πλησίον τὰς

ἀνάγκας καὶ τὰς εὐχάς του, παρέσχεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐκ τῶν
ἄλλων ἔθνῶν πεῖραν τοι, ἵνα μορφωθῇ ταχέως καὶ ὁ ἑλληνικὸς
λαός; Μὲ Ἀκαδημίας, μὲ Πανεπιστήμια, μὲ Γυμνάσια καὶ μὲ
Λύκεια δὲν ἐκπαιδεύεται καὶ δὲν παιδαγωγεῖται ὁ λαός. Ταῦτα
τὸ πολὺ πολὺ δύγχνται νὰ χρητιμέσσωσιν εἰς τὰ ἔζοχα πνεύ-
ματα τοῦ λαοῦ· ἀλλὰ ταῦτα εἶναι σπάνια, ὁ δὲ κυρίως λαός
κατὰ δυστυχίαν μένει πάντη ἀπαιδαγώγητος, καὶ οὕτε εἶναι
δυνατὸν νὰ παιδαγωγηθῇ μὲ μόνα τὰ γράμματα, τὰ ὅποια δύ-
ναται νὰ τῷ παρέξῃ ἡ Κυρρήνης.

Διὰ νὰ παιδαγωγηθῇ ὁ λαός, πρέπει νὰ τὸν διδάξῃ τὸ παιδ-
αγματικόν αλλὰ τίς ποτε τῶν εὔπόρων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὄμογε-
νῶν μας ἐφόροντις νὰ πέμψῃ π. χ. δύο ἢ τρεῖς ξένους τυρο-
ποιούς, ἢ ἑλλαιοποιούς, ἢ οἰνοποιούς διὰ νὰ διδάξωσι τὸν ἑλλη-
νικὸν λαὸν νὰ κατασκευάζῃ καλλίτερον καὶ ὀφελιμότερον καὶ
τὸν τυρόν του καὶ τὸ ἑλαιόν του καὶ τὸν οῖνόν του; τίς ποτε
ἐφόροντις νὰ παραλάβῃ πέντε ἢ δέκα ἑλληνας γεωργούς, καὶ
τοῖς παρέξῃ τὰς εὐκολίας νὰ συζήσωσιν ἐπὶ τινα ἔτη μὲ γεγυ-
μνασμένους γεωργούς τῆς Εὐρώπης, ἵνα διδαχθῶσι πρακτικῶς
παρ' αὐτῶν τὸν τρόπον τοῦ ἀπολαμβάνειν μεγάλας ὀφελείας
ἐκ μικρῶν ἐκτάσεων; τίς ποτε ἐπεισεν ἐμπράκτως τὸν ἑλληνα,
ὅτι τὰ λεγόμενα ξεχειμαδιὰ τῶν αἰγῶν ἦθελον παρέχει πεντα-
πλάσιον ἵσως εισόδημα, ἀν ἔλειπον αἱ αἴγες, καὶ μετεσχημα-
τίζοντα ταῦτα εἰς δάση; τίς ποτε τῶν ἔξω βαθυπλούτων ὄμο-
γενῶν ἐτκέρθη ποτὲ, ὅτι ἐπασχολῶν τὰ χρήματά του εἰς τὰς
σκωρίας καὶ εἰς τὰ μεταλλεῖα τῆς Βάλλαδος, εἰς τὴν ἀποξύραν-
σιν τῶν τελυάτων καὶ λιμνῶν τῆς Ελλάδος, εἰς τὴν ὄδοποιταν
τῆς Ελλάδος, εἰς τὸν δασ ποιταν τῆς Ελλάδος καὶ εἰς τὰς λοι-
πὰς δμοίας φύσεως ἀνάγκας τῆς πατοίδος του ἦθελε κερδίζει
ἀσυγκρίτως πλειότερα τῶν κερδίζομένων εἰς εύρωπαικάς ἐπιχει-
ρήσεις καὶ ἦθελεν ἀναδειχθῆ ὁ μεγαλείτερος εὐεργέτης τῆς πα-
τρίδος του; ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ἀπαιτοῦσιν ἀσφάλειαν καὶ ἰσυ-
χίαν, ἐν Ελλάδι δὲ ἀμφότερα ἑλλείπουσιν. Όσον δέδαιον εἶναι
κατὰ δυστυχίαν τοῦτο, τόσον δέδαιον εἶναι ἐπίσης ὅτι διὰ τὴν

σημερινὴν μὴ λίγην εὐάρεστον κατέστασιν τῆς Ἑλλάδος δλιγόν-
τερον πάντων εύθύνεται ὁ λαός. Ἄλλως ἀμφιβολομενὸν ἂν ἄλ-
λος τις ἐν τῷ κόσμῳ λαός, διέψεινεν ἐπὶ τουσῦτον μακρὸν χρό-
νον, ἔνευ σχεδὸν Κυβερνησεως καὶ δὲν διεπράξατο ἀπειράκις
πλειότερα κακά.

Φρονοῦμεν δ' ἐν πεποιθίσει, ὅτι ἀν οἱ ἔξω ὄμογενεῖς, τῶν
ὅποιων ὁ πατριωτισμὸς εἶναι ιδιαφιλονείητος, ἐφρόντιζον
κατά τι περὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἢ τε ἀσφάλεια καὶ ἡ ἡσυχία
ἡθελον ἀποκατασταθῶσι τάχιστα διὰ τοῦ λαοῦ. Οἱ ἔξω ὄμο-
γενεῖς ἐν τῷ ἀπειρῷ αὐτῶν πατριωτισμῷ διεπράξαντο· πολλὰ
καὶ μεγάλα μάλιστα ὑπὲρ τῆς πατρίδος· διὰ τῆς μεγαλοθ-
ρίας των ἀνθρώπησαν ἐν τῷ διαστήματι διάλιγων ἑτῶν τοσαῦτα
ἐκπαιδευτικά ως ἐπὶ τὸ πλειστον καὶ φιλανθρωπικά καταστή-
ματα ἐν Ἀθήναις δσα εἰς οὐδὲν ἵσως ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου ἐν
τοιούτῳ θραχε. διαστήματι χρόνου ἀλλὰ διιτυχῶς δλιγιστα
τούτων χρησιμέουσι κυρίως διὰ τὸν λαόν. Καὶ ἀναγνωρίζο-
μεν μὲν τὸ χρήσιμον καὶ τούτων, ἀλλὰ δὲν ἔπρεπεν ἄρα νὰ
ληφθῇ πρόνοιά τις καὶ διὰ τὸν λαόν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν
γεωργικὴν τάξιν αὐτοῦ, ἥτις ἀποτελεῖ τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ
ὅλου πληθυσμοῦ; Καθ' ὃν ἡμεῖς γινώσκομεν μέγα μέρος τοῦ
μεγαλέοντος τῆς ὁφείλει ἡ Ἀγγλία διότι ὁ Ἀγγλος ὅπου καὶ ἀν
ἀπέλθῃ μένει πάντοτε Ἀγγλος· ἀπαντα σχεδὸν τὰ ἐνδύματά
του ἥ καὶ αὐτὰ ἐν μέρει τὰ πρὸς διατροφήν του χρήσιμα τὰ
προμηθεύεται ἐξ Ἀγγλίας. Τινὲς μάλιστα καὶ τὰ ἀπλυτα ἐνδύ-
ματά των τὰ ἔπειπον ἐξ Ἐπτανήσου εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἵσως μὲν
διὰ νὰ πλυθῶσι καὶ σιδηρωθῶσιν ἐκεῖ κάλλιον, ἀλλὰ κυρίως
διὰ νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῶν πλυστικῶν Ἀγγλος. Τοὺς Ἀγγλους τού-
τους δὲν ἔπρεπεν ἄρα γε νὰ μιμηθῶσι κατά τι καὶ οἱ ἐν Ἀγ-
γλίᾳ ὄμογενεῖς μας; Ναὶ μὲν τὰ ἀπλυτα ἐνδύματά των δὲν
ἐδύναντο καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ πέμπωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵνα
πλύνωνται, ἀλλ' ἄρα γε ὁ Πελοπονῆσιος Δοντρέζος δὲν ἦθελεν
εὑρίσκει νυστιμότερα τὰ φαγητά του, εὰν τὰ ἐμαγείρευε μὲ τὸ
νοστιμώτατον θεότυρον τῆς Πελοπονῆσου καὶ οὐχὶ μὲ τὸ χοί-

ριον πά/ος; ἀλλ' ἄρά γε ὁ Ἡπειρώτης Δοντρέζος δὲν ήθελεν εῦρει τὴν οὔρδαν ἢ μιτσίθραγ τῆς πατρίδος του Κονίτζης μυράκης νεστιμοτέραν τοῦ σκωληκοθράτου rochefort ἢ τοῦ δύοντος gromer ἢ καὶ ἄλλων ἀηδετατάτων τυρῶν τῆς Εύρωπης; Καθώς δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀγγλοι σήμερον προτιμῶσι πολλων ἔνικῶν οἴνων τοὺς οἶνους του Κυρίου Γεωργαντᾶ, δὲν ὠφειλον ἄρά γε καὶ ἀπαντες οἱ ἐν τῇ αλλοδαπῇ ὅμοιγενεῖς νὰ μεταχειρίζωνται κατὰ προτίμησιν τούτους; Τα ἔγτεῦθεν προκύψοντα ύπερ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ καλά δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ καταδεξιῶμεν διὰ πολλῶν. Καθ' ἡμᾶς ήθελεν εἰσθαι ἀδύνατον Ἀγγλος, γευσάμενος τοῦ Πελοποννησιακοῦ βουτύρου, ἢ τῆς Κονιτσιότικης μιτσίθρας νὰ μὴ εὐχαριστεῖτο· διὰ τῆς τοιαύτης δὲ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου εὐχαριστήσεως δὲν ήθελεν εἰσθαι παράδοξον νὰ ἐκαθολικεύετο ἐν Εύρωπῃ ἢ χρῆσις τινῶν ἐλληνικῶν προϊότων, ὅπως ἐκκριθικεύθη ἢ χρῆσις τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος καὶ νὰ προήγετο οὕτω ἡ εὐημερία τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Περιττὸν δὲ είναι νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀνευ τῆς εὐημερίας τούτου είναις ἀδύνατον νὰ ἐλπίσωμεν οὕτε τὴν ἐντελῇ ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, οὕτε τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος.

Ο δεξιόλογος Κροτικὸς σάπων ἄρά γε δὲν ἀδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ἔξω ὅμοιγενῶν καὶ ἵσως μάλιστα κάλλιον πολλῶν ἄλλων μυροδικῶν σαπώνων, πρὸς προμήθειν τῶν ὅποιων, πιστεύοντεν ὅτι οἱ ἔξω ὅμοιγενεῖς δὲν δαπανῶσιν ὀλίγα χρήματα; Τὰ ἐλληνικὰ ταῦτα χρήματα δὲν ἔπρεπεν ἢ δὲν ὠφειλον οἱ ἔξω ὅμοιγενεῖς νὰ δαπανῶσιν πρὸς ὠφέλειαν τῆς ἐλληνικῆς ταύτης βιομηχανίας; Αἱ ἀττικαὶ ισχάδες ἄρά δε, αἴτινες ἀλλοτε ἡρέθισαν τοσοῦτον τὴν ὅρεζιν τῆς γυναικὸς τοῦ Δαρείου, ὥστε ὑπερχρέωσεν αὐτὸν νὰ ἐπιγειρήσῃ τὸν καταστρεπτικὸν διά τὴν Περσίκην Μηδικὸν πόλεμον, αἱ ισχάδες, λέγομεν, αὗται, αἴτινες γίνονται ἀφόρως ἐν τῇ ἀττικῇ, δεν ἀδύναντο, ἐχν κατά τις ἔβελτες τοῦ ἢ μέθοδος τῆς ἀποζηράνσεως αὐτῶν, καὶ δὲν ἔπρεπεν καὶ δολίζωσι τὰ τραπέζια τῶν ἔξω ὅμοιγενῶν; ἀλλὰ τίς ποτε ἐφρόντισε νὰ περιποιηθῇ αὐτάς; ἢ τίς τῶν ὅμοιγενῶν παρήγγειλε νὰ τοῦ προμηθεύσωσι ποσότητά τινα; πῶς θέλομεν λοιπὸν νὰ προαχθῇ αὐτομάτως ἡ εὐημερία τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ;

Τ' αὐγοτάραχα τοῦ Μεσολογγίου, αἱ μαῦραι ἐλαῖαι τῶν Σαλώνων, αἱ πράσιναι κολυμβάδες τῶν Μεγάρων καὶ τῆς Ἀττικῆς, δὲν εἶναι ἄρα γε καλλίτερα πολλῶν προϊόντων ἀλμυρῶν τῆς Εύρωπης; ἀλλὰ τίς τῶν ὁμογενῶν ἐφρόντισε διὰ τοῦ παραδειγματός τους τούλαχιστον νὰ εἰσάγῃ ταῦτα εἰς τὸν εύρωπαϊκὸν κόσμον;

Ἄλλως δὲς ρᾶς ἐπιτρέψωσιν οἱ ἔξι όμογενεῖς νὰ τοῖς ὑποβάλλομεν καὶ μίαν ἔτι παρατήρησιν. Πολλοὶ τούτων κατ' ἕτος ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς μῆνας ἀπέρχονται εἰς διάφορα λουτρά τῆς Εύρωπης εἴτε γάριν ἀναρρώσεως εἴτε γάριν διασκεδάσεως. Τὰ ιαματικὰ ἄρα γε ὅδατα τῆς Κύθνου, τὰ τῆς Θήρας, τὰ τῆς Κυλίνης, τὰ τῆς Αἰδικοῦ καὶ ἄπειρα ἀλλα, τὰ ὅποια καὶ παράλια εἶναι καὶ ἀσφάλειαν ἔχουσι, δὲν ἥθελον ἄρα γε ἐπιφέρει εἰς τὴν ύγειαν τῶν όμογενῶν ἀσυγκρίτως εὐχρεστότερα ἀποτελέσματα, συνεργοῦντος μάλιστα εἰς τοῦτο πολὺ καὶ τοῦ πατρίου ἐδάφους, καὶ τοῦ πατρίου ἀέρος, καὶ οὐκ ὀλίγων ἀλλων πατρίων ἀναμνήσεων; τίς ποτὲ τῶν όμογενῶν μας ἐσκέφθη νὰ πράξῃ τοῦτο; Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἰς τὰ ιαματικὰ ὅδατα τῆς Ἑλλάδος ἐλλείπουσιν αἱ ἔντεχναι μουσικὴ καὶ τὰ ἔντεχνα θέατρα καὶ τὰ Caffe chantantes καὶ ἄλλαι πολλαὶ καὶ ἄσεμνοι διασκεδάσεις· ἀλλ' αὐτὸν ὑπάρχουσιν αἱ φυσικαι μουσικαι τῶν ἀηδόνων, τὸ μεγαλοπρεπὲς θέαμα τῆς φύσεως, ἡ διαυγεστάτη ἀτμοσφείρα, ὁ καθαρώτατος οὐρανός, καὶ τὸ πάτριον κλῆμα, ἡ πάτριος γλῶσσα, καὶ τὰ πάτρια ἔθιμα. Ταῦτα δὲ πάντα ὡς ίατροὶ ἀποφαινόμεθα, ὅτι ἥθελον συντελέσει εἰς τὴν ἀνάρρωσιν τῶν όμογενῶν ἀσυγκρίτως πλειότερον τῶν ἐν τοῖς θεάτροις καὶ ἐν τοῖς παιζοχαρτίοις διανυκτερεύεων. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

Ηδὲ Μέλισσα θὰ ἐκδίδεται καὶ τοῦ λοιποῦ ὕσπερ καὶ ἄχρι τοῦδε. Πρὸς τακτικωτέραν μάλιστα ἔκδοσιν παρελάβομεν τακτικὸν συνεργάτην τὸν Κύριον Κ. Φωστηρόπουλον, τοῦ ὄποιου οἱ ἀναγνῶσται ἔξετίμηφαν ἥδη τόν τε ζῆλον καὶ τὴν ἰκανότητα. Παρελάβομεν πρὸς τούτοις καὶ τρίτον πρόσωπον, τὸ ὄποιον θὰ φροντίζει τὰ τῆς τακτικῆς ἀποστολῆς τῶν φυλλαδίων τῆς ἀνταποκρίσεως καὶ τῆς εἰσπράξεως· τὸ πρόσωπον τοῦτο θὰ γνωστοποιήσωμεν ἐγκαίρως, ὑποσχόμεθα δὲ πᾶσαν νὰ καταβάλλωμεν καὶ τοῦ λοιποῦ προσπάθειν ἵν' ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ κοινοῦ καὶ τὰς εὐχὰς τῆς πατρίδος καὶ τῆς Κυνερνήσεως.